

Gåxsjö

skolas bytidning

Vt 2003

Årgång 5
nr 1

Pris 12 kr

I det här numret:

Hysterisk informationshysteri	2
Bertil Nilsson tar timeout. Friteatern. En varm tanke till alla kvinnor	3
Minne av yran	4
Hå då sitt'n. Tovnigskursen	5
Om aspar kunde tala 2	6
Flodkryssning i Ukraina 2	7
Gåxsjö IF	8
Trädgårdsälgen	9-
Korsord och bioannonser	12

Särskilt intressanta artiklar:

- Jamskan har ett stort inslag i detta nummer. Något för våra långväga prenumeranter att läsa högt och långta "hem".
- Dessutom är Trädgårdsälgen en härlig berättelse om livet i Gåxsjö förr i tiden.

Ny layout på tidningen

Gåxsjö Skolas Bytidning antar nytt format i tillverkningen.

Var med och skapa en bra tidning för byn!

Vi önskar att fler skrev till tidningen via Internet. Vid deadline känns det att vi har alltför lite att fylla tidningen med. Vi vet att det sitter många läsare runt om i vårt land, med massor av historier och information i minnet. Fatta mod och knacka ner det på datorn och skicka det till t.sandberg@telia.com så publiceras det i nästa nummer.

Ledaren på Internet!

Ledaren och diverse andra saker med anknytning till tidningen kommer att finnas på www.gaxsjo.nu

Korsordet på Nätet!

På www.gaxsjo.nu kommer ni att kunna hitta korsordet i excel-format. Där kommer det att bli möjligt att lösa krysset och skicka det som bifogad fil till redaktionen.

Red.

Hysterisk informationshysteri

Vaknade dagen före alla hjärtans dag, med en kuslig känsla av att något inte var som det skulle. Det var en timme kvar tills klockan skulle ringa men jag var färdigsöven. Ont i vänster arm, lätt illamående. Hjärtat? Nejdå. Snarare hjärnan. Därinne satt den där lille djävulen "Måste ó Hinna".

Fortsättning sid 2

Dagens COW

HÄDAKFTER BÄCKER
NI UPP HÄNDERNA
VARE SÅ NI KAN SVARET
GUER EJ!

Östros vill ha mer fysiska rörelser i skolorna.

Gåxsjö skolas bytidning
Adress Lisa Lindholm Sandberg
Gåxsjö 155
830 70 HAMMERDAL
E-post t.sandberg@telia.com
Postgiro 401 43 87-7
Hemsida www.gaxsjo.nu

Deadline 15 april

I skolans värld

har man i många år diskuterat de tre saker som vi, i år, ska utvärdera och arbeta extra målmedvetet med:

- Information
- Mobbing och kränkande behandling
- Elevmedverkan

Här ligger orsaken till att jag klev ur sängen kl. 6 en morgon, för att jag var tvungen att gå ner och skriva av mig dessa tankar.

- Förr, på den gamla goda tiden, betydde information från skolan till föräldrarna att man hade ett kvartssamtal per termin. Det hände att jag hade äggklocka, för att visa att kvarten var slut och det var dags att byta samtalspartner.

Nu har den där kvarten blivit ca 45 minuter lång och det är alldeles utmärkt. Dessutom har jag börjat skämma bort föräldrarna med veckobrev. "Få se nu, vem skulle ha två och vem var det som inte fick förra veckans och vem hade tappat bort?" Redan här kan ni se min hysteriska hysteri, hur jag har det på fredag eftermiddag, när barnen står och trampar, ivriga att komma iväg till den väntande taxin. All den information som detta blir, kan vara svår att hålla reda på. Jag märkte att något inte var som det skulle, så jag satte svarstalong längst ner på brevet. Dessutom skriver barnen skoldagbok varje dag för att föräldrarna ska få mer information. Det var nog tänkt att barnens skrivande skulle ersätta mitt. Men det blev bara ytterligare 16 saker att kolla och skriva påminnelser eller kommentarer om, varje dag. Plus påminnelse om påminnelsen.

Till sist har vi fått ytterligare en informationsmöjlighet: Internet. Alla barn är nu anslutna till Zonline på Internet och därigenom kan vi ha kontakt över nätet. Har jag kontakt med barnen så kan jag väl ha kontakt med föräldrarna, tänkte jag. Jo hoppas. Jag har raskt kommit på mig själv med hur dålig jag är på att svara på alla mail jag får och då kan jag ju inte begära att andra ska titta i sina brevlådor varje dag och svara på just mina mail.

- Förr, på den gamla goda tiden, var mobbing något man inte hade satt namn på. Det hände att ungar slogs och retade varandra. Läraren tog i med hårdhandskarna och hotade med både det ena och det andra och det blev bättre, åtminstone för studen. Nu har bråket fått en mobbingstämpel att sätta på de bråk man skulle vilja anmäla till högsta instans. Hårdhandskarna har bytts ut mot silkeshandskar och den hårdhänta läraren har bytts ut mot någon som ska vara en förstående samtalspartner, som med farfars ögon skulle te sig som en fjollig idiot. Det som förr blev bättre för studenten har nu blivit en långdragen såpopera med nya avsnitt varje dag.

Allt snack som detta blir, påminner om det tjat som alla upplevt. Jag märker att något "int é som da ské". Tjattet leder bara till leda och det blir inte ens bättre för studenten. Dessutom kallar vi allt för mobbing nu för tiden. På så sätt kan vi höja barnens konflikter till något oerhört stort och viktigt. Här görs det höns av fjädrar, må jag säga. Alla fjäderfän är inte höns.

- Förr fanns ordet elevmedverkan i framtiden. Då hittade inte läraren på så mycket som innebar mer att göra, än den planering och det rättande som han alltid gjort. Eleverna hade inga alternativ att komma med utan de satt tysta i bänkarna och gjorde det magistern sa att de skulle göra, åtminstone om man får tro farfar.

Nu gör barnen egna planeringar av sina arbetsområden, de får välja vad de vill jobba med och jag får anpassa mig efter nya önskemål varje dag. Ivern i klassrummet är påtaglig och det kan vara svårt att se likheter med gårdagens skola.

Jag kan nog konstatera att den sista punkten gör mitt arbetsliv roligt. Samtidigt håller jag, och många med mig, på med saker som bara tar kraft. Jag vill inte ha en kontrollskola med prov och heminformation om allt. Jag vill inte hålla på med att kolla att alla har gjort det de ska. Jag vill inte att "Måste öHinna" därinne, ska få ta över mitt liv och göra så att jag vaknar på sen-natta med panikkänslor. Jag har skapat min egen situation med hjälp av samhällets ökande krav på kontroll av skolan. Jag bor på landet för att undvika att bränna ut mig. Nu släcker jag elden!

Thomas Sandberg
Mellanstadielärare

Bertil Nilsson tar timeout

Bertil lägger, tills vidare, ner sitt skrivande för Kakis räkning. Tack Bertil för alla rader. Det har varit bra att ha dig att luta sig mot. Vi hoppas att du återkommer senare.

Red.

Kakuåsen torsdag 23 januari

Då var Friteatern där igen med en ny föreställning.

Det var en gång ett café. Fyra skådespelare delade på 17 olika roller, drömmar, passioner, sorg och vrede. Det var vad det handlade om. Dramakomedi kanske är rätt ord.

Mary Stoor som Gillis, spelade den rasande tröttkörda bonden, som hela tiden kände sig överkörd av lantbruksenheten. Där känner säkert många bönder igen sig.

Mari-Terésé Sarazzin, "Gretchen", caféinnehavare, ville bort från detta, mitt i skogen, trista café, där inget nytt hände, aldrig några nya ansikten och ett evigt tjat från systemen att "gör det, gör det".

Jonas Granström, verkmästaren, den inbillade sjuke som tog kniven i egna händer, i brist på tid hos läkaren, som aldrig tog honom på allvar.

Mats Nolemo, "Svante", den trånande ungarlen, som hade kastat lystna blickar på Sonja länge och väl. Men när det kom till skott så blev allt så överväldigat, så han föredrog att låta allt vara som förut. Som han blev kastad hit och dit. så lär han väl bryta ett eller annat ben innan säsongen är över.

Det här var några av rollerna som spelades under kvällen, där det var många goda skratt och även mycket eftertanke. Blandade reaktioner bland publiken hördes också, främst då för alla svordomar som tydligen är lika inne som alla förkortningar av ord. Typ, mingla, bodde kung, sålde guld osv. osv.

94 pers kom, kanske nytt publikrekord, extra stolar uppsatta på scenen.

Mycket goda mackor och kaffe i pausen.

Duktiga arrangörer.

Dånande applåder.

Tack till alla. Välkomna åter.

Skratt behöver vi i denna världs våld och elände.

Eva Fondland

En varm tanke till alla kvinnor

Mamma och pappa satt och tittade på TV. Mamma sa:

– Jag är trött och det börjar bli sent. Jag tror att jag vill gå och lägga mig.

Hon gick ut i köket för att göra i ordning smörgåsar till nästa dags lunch, tömde popcornbunkarna, tog ut kött ur frysen till dagen därpå, såg efter hur mycket cornflakes det fanns kvar i kartongen, fyllde socker i skålen, satte socker och skedar på bordet och gjorde kaffebryggaren klar till att brygga.

Forts nästa sida

Sen la hon kläder i torktumlaren, satte på en ny tvätt, strök en skjorta och sydde fast en lös knapp.

Hon tog tidningarna som låg på golvet. Hon samlade ihop leksaker som låg på bordet, och la ner telefonboken i lådan.

Hon vattnade blommorna, tömde en tvättkorg och hängde upp en handduk, så att den fick torka. Hon stannade vid skrivbordet och skrev en lapp till skolan, la fram småpengar till barnen och lyfte upp en bok, som hade gömt sig under en stol.

Hon skrev ett födelsedagskort till en väninna och satte ett frimärke på kuvertet, skrev en minneslapp och la båda bredvid sin portmonnä.

Sen tvättade hon ansiktet, tog på nattkräm, borstade sina tänder och kammade håret.

Harry ropade från vardagsrummet:

– Jag trodde att du var på väg att gå och lägga dig.

– Jag är på väg, sa hon.

Hon hällde vatten i hundskålen, släppte ut katten och såg till att alla dörrarna var låsta.

Hon tittade till barnen, släckte deras lampor, hängde upp en blus på en stol, la några smutsiga strumpor i tvättkorgen och pratade kort med barnen, som satt uppe och gjorde läxor. I hennes eget sovrum ställde hon väckarklockan, la fram kläder till nästa dag och tog överkastet av sängen. Hon skrev tre saker till på minneslappen. I samma ögonblick stängde Harry av Tv-n och sa till sig själv:

– Nu vill jag gå och läggaoch det gjorde han.

Dessa rader var inskickade av Nancy Normannseth i Västerås. Tack för det!

Yran 10 år

I sommar firar yran 10 år och det fick mej att minnas sommaren 2002” jag har bra minnen men det är kort”. Då var jag och min svägerska från Dals Ed och våra ungdomar där. Hon för att hon är utflyttad jämte och jag för att jag är hemflyttad jämte, så ville vi ha hem våra telningar helskinnade. Samt att vi var nyfikna. Det var otroligt mycket folk, i alla åldrar, kanske pga. denna fantastiska sommar. Jätteroligt att se alla artister levande, åka karuseller, gå runt krogstråket, titta i alla försäljares stånd där mycket av det sålda var reklam för jämtarna.

Men höjdpunkten var sista kvällen. 24.00 samlades alla besökare på stortorget. Det blev mer och mer folk och till slut stod vi packade som sillar och väntade på Presidenten.

Nu började publiken ropa ”Jamtland, Jamtland jamt och standut”, alla med jämtflaggorna viftande, i spänd väntan på hur presidenten skulle göra sitt framträdande denna gång. Tillslut när publiken var i extas kom han åkande i en extrauppsatt linbana och landade på en hög plattform mitt bland publiken, upplyst av strålkastare från alla håll. 25000 personer vrålade som galningar.

När han stod där och höll sitt tal till surjämtent, underfundiga ragundingar, kluriga härjedalingar osv så reste sig håret på alla. Det blev masspsykos när han höll sitt tal och när alla skrek ”Jamtland, Jamtland, jamt och standut” så var psykosen ett faktum. Hade han sagt: ”Jamtar, gå ut och plundra stan.” så tror jag att de hade gjort det. Och allt detta fick mig att tänka på när Hitler fick hela Tyskland med sig i sina hatpropagandor mot judarna. Så ta fram rätt sorts talare och man kan få folk att göra vad som helst. Det var en skrämmande upplevelse men samtidigt fascinerande.

Undra hur yran blir i sommar, när den ska hålla på i en och en halv vecka, men det kommer förstås mycket pengar till stan. Evert Ljusberg, presidenten, har blivit ett stort dragplåster för surjämtent. Man hörde många olika dialekter där och det var förvånansvärt lugnt och städat bland publiken, mest därför att alla hade blivit visiterade vid insläppet. Det var många soptunnor som blev fulla med sprit. Och vakter överallt. Och vilket tryck när 25000 stämde upp med Jämtlandssången på slutklämmen.

Eva Fondland

Hà dá sitt'n?

Datt'n?
Hà dá sitt'n? En stutt'n ein.
Han datt.
Hörst datt'n?
Han datt dittn.
Datt'n dittn?
Ja, dittn datt'n.
Va'n stutt?
Huskut stutt.
Hörst satt'n innan han datt dittn?
Han satt i mittn innan han datt dittn.
Han va i hattn.
Han ma hattn i mittn datt dittn.
Han stöpple å datt sa han tappe hattn å datt dittn.
Satt'n i mittn ma hattn?
Ha du sitt'n uttan hatt hörst han än satt?
Nä, han tog n'hutt å ma huttn ti kröppen vört'n i hattn å stöpple sa han tappe hattn å datt dittn.
Han va sa stutt att huttn tog på direkten sa han stöpple å datt dittn.
Men han satt ju! Hörre kunne'n däätt mens'n satt?
Han tog n'hutt mens'n satt. Han satt i sä huttn lite för fort sa han datt. Han hadd int stö i ryggen. Hattn for ta å datt i backen sa han bröut nacken.
E'n dö?
Han starve.
De va stutt.

Ö.S.

Texten har Eva Fondland hittat i ett gammalt tidningsklipp och redaktionen har rättat till? dialekten lite.

En uppmaning till alla prenumeranter

Hjälp vår redaktör Lisa genom att skicka in bidrag, stort eller smått, hört eller upplevt själv. Det går även att ringa henne. Stavfel eller annat rättar hon själv, det har hon utbildning för. För vi vill behålla tidningen och korsordet, den är jättebra.

Eva Fondland

Tovare

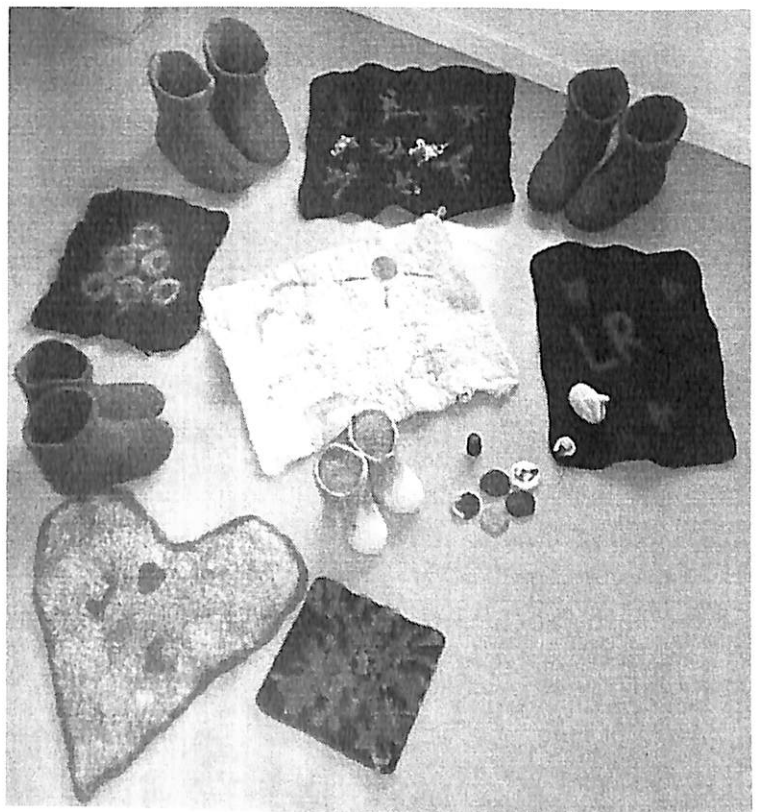
Ett gäng glada bybor från Gåxsjö samlades i bygdegården 7-9 februari.

Vuxenskolans Eva Henriksson var ledare för denna intensivkurs i tovning. Vi startade fredag kväll med lite teoriundervisning. Ingen visste egentligen VAD vi skulle göra på kursen. Några trodde att vi kanske skulle göra skosulor. När vår kursledare Eva visade vad man kan göra av tovning blev vi häpna. Detta är en konstart. På lördagen när vi samlades igen, satte alla igång med sina egna konstverk, som bilden visar. Tyvärr saknas Yvonne Perssons, Görvik, fina ryadyna. Det blev inga skosulor.

Tack Veronica på Vuxenskolan, för att vi fick en så fantastisk ledare i Eva H.

Detta har sått ett frö hos oss i Gåxsjö att vi vill fortsätta. Är det någon som vill skänka kardor, fårull, spinnrock etc som sedan kan finnas på bygdegården så alla i byn kan låna när de behöver använda något av redskapen?

Birgitta N-P, Lena J, Carina R & dotter Lollo, Berit Å med stockholmskompisen Kerstin L och Yvonne P.

Om aspar kunde tala del 2

Tri aspa mä va som fardd mä ahllt som hänner,
dom va itt fleir i bya än allihop mä känne.
På gåla mä a Lihll-Nils såg mä nästan ahllt dom gjool,
iblant dom höll på taamt nån onghäst frå ifjol.
Men äätt den eran starta n´Alfred kängfabrik der hästan stått.
å efterfråga vårte nog stor, för dit feck folk så husket brått.

Hör va mä vyysch å blaa dom daller,
då kunn mä få lyssn´ te nå rektut e byskvaller,
romantiken blomme, nå ongt e par kunn stan för, stå å krames å pussas,
å de va fell ittnå te skämmes för, nej jesses gusses!
N´Kurt Pållsa driv nu lastbilsåkeri,
n´Gunnar Nisse får itt slut mä sett rörmokeri.
Så ere n´Tommi å Strömqvist, a´Adele å Andren
n´Karl-Erik å a´Harriet, n´Evert å a´Iréne
n´Kenneth å a´Anki, n´Nisse å a´Åsa,
de e någer ta dom som nu bor på Kakuåsa!

N´Hasse å a´Ann-Cristin flöt heim nu te våra,
då behöv itt a´Alva bo einsömmen på gåla,
å nästan all ha dom barna som nu hall på väx opp,
så byn döir itt ut än, nå nu så finns e hopp.
Mä Erik Jonsa, Hambergs å Erik Annersa de gålan står tom,
men mä hoppes att de även ske flöt in nörr ti dom,
för sa giett e våål om byan ske lava,
de e itt meir än nå gen kan krava.
Men bilan dom vål fleir å fleir, så folk jett ha vårte rik,
dom finns borti vålända gål, dom köör å bromsan skrik,
ja, nu jett väjen va brejar, å då e mä snart åtför,
men de e itt så mligt te lava hell, när ittnå mä får höör,
för ingen vill gå, dom sitt ti bilom sin å köör.

Snart kom dom fell mä stocksågen å tänk mej ne ass mä tror,
men, hjälp käre Gud som i himmelen bor.
Dom kome mä motorsågöm å maskinöm, de röuk å de spraka,
de lukte vär än krute, å ti stammöm de knaka.
Fast ta bejnrötn´ mä hadd drabbes längst ini kroppa,
så känne mä ass frisk längst opp i toppa.

Ta grenom vår, de vårte e majbråse på nittiett,
men röttran vår finns kvar, på dom så sätt mä sprätt.
Små aspskott kom te väx opp litte her å der,
ahlltn´ rete någen, å dom vål te smått besver.
Nog hadd mä klare ass e hunnre år till,
men de e sant som de e sagt, det blir som Gud vill.

Text: Greta Jonsson

En nostalgisk text insänd "ta yngste dotren ette´n
Lihll-Påll, Maria"
Den är skriven av Greta Jonsson, Kakuåsen.
Den första delen presenterades i förra numret.

Här kommer andra delen av Gösta Perssons reseskildring. Första delen finns i förra numret

Lisa

Flodkryssning i Ukraina

Torsdag morgon kom vi fram till Zaporozje, en stad med 900000 invånare. De styrande har med alla medel försökt, men misslyckats att öka invånarantalet till över 1 miljon. För i det läget, hade de fått tillstånd att bygga tunnelbanor, nu är det i alla städer vi besökte till största delen trådbussar som trafikerar gatorna.

Zaporozje blev berömd genom den stora dammen Dnjeproges som invigdes år 1932, men som blev ödelagd liksom hela staden under kriget. Dammen återuppbyggdes under sex år och stod klar år 1950, med hjälp av tyska krigsfångar. Under dagen var vi på egna upp-tåg. Vi besökte Kosackmuseet samt en Kosackshow, varefter vi lämnade landfästet och passerade Zaporozjeslussen som har ett djup på 36 meter. På kvällen framförde Fartygsorkestern en vacker konsert. Varje kväll hade orkestern någon form av underhållning samt spelade upp till dans.

Fredag solade och roade vi oss på båten fram till eftermiddagen. Då vi kom fram till Krementjug, med direkt avresa till ett dagis, som såg mycket trevligt ut. Därifrån gick vi till en familj som bjöd på middag. Rätt lika den lunch vi bjöds på i onsdags, (troligen ändå längre till något systembolag). Sedan besökte vi ett sjukhus (ej på grund av middagen) där överläkaren och en sjuksköterska tog emot och visade oss olika behandlingsrum, tandläkare, gyn, enkel operationssal m.m. Mycket enkla lokaler med en mycket låg budget betjänar staden med i dag 260000 innevånare. Före andra världskriget hade den 100000 inv. efter kriget endast 18000, då halva befolkningen var judar som utrotades i de sex koncentrationsläger som upprättades och där 97000 människor dog. På kvällen avresa mot Kanjev som vi anlände till på...

Lördag förmiddag. Vi besökte Taras Sjevtjenko-museet, dit det var en gångväg med bl. a. över 400 trappsteg (jag slog på stort och tog en egen taxi dit som lättade min plånbok med två svenska kronor). Vid hans staty lade vi blommor, efter att ha besökt museet. Där emot gick det lättare att gå trappan tillbaka, till den hägrande lunchen ute i det gröna där de bjöd på musik och sång.

På kvällen lämnade vi Kanjev för att på...

Söndagsmorgonen komma till huvudstaden Kiev, med sina tre miljoner innevånare, där vi på förmiddagen gjorde en rundtur bland Paris inspirerande byggnader och den typiska bebyggelsen från forna Sovjetunionen. Nu hade vi nått vårt slutmål efter en båtresa på 187 mil, bland trevligt folk och en underbar ren och vacker natur.

Men är man i Kiev då skall man besöka Petjerskaja Lavraklostret, vilket vi gjorde på...

Måndagen. Det är ett område på 28 ha, som är stenbelagt och består av minst tre kyrkor, den senaste klar år 1995 med dess utvändiga ikonmålningar och guldlegeringar. För att inte tala om det invändiga.

Vi besökte där gravkamrarna i de djupa underjordiska smala gångarna. Min största önskan där var att komma ut i den friska luften, då de ljus vi bar på gjorde att luften ville ta slut och att värmen blev olidlig. Det var mycket, mycket mera som vi fick uppleva under dessa dagar. En resa som gav oss intrycket att Ukraina är på väg mot förbättringar för dess befolkning. Detta var en lättsammare resa än den vi gjorde år 2001 i Ryssland, där det t.ex. tog flera timmar på flygplatser m.m.

Tisdagen var vi två ute i stadsvimlet, satt på uteservering, studerade den livliga biltrafiken med mycket bilar som inte alla hette Lada. I år lämnade vi vårt bagage på Arlanda, och när vi öppnade dörren till vårt rum på båten var våra väskor där. Likaså på hemresan, fick vi vårt bagage på Arlanda, tog hissen ner till tågterminalen varifrån tåget under natten förde oss hem till Kyrkås. Där öppnade vi våra väskor för att se vilka dumköp man gjort denna gång. Man fick trösta sig med att även hemma slog solen och värmen emot oss. Då var det Onsdagen den 7 augusti 2002.

'n.Gösta på Sjökantén

Vårens program för Idrottsföreningen

lördag 15 februari kl 13.00
60-årsjubileum på bygdegården

onsdag 26 mars kl 19.00
årsmöte på bygdegården

tisdag 1 april kl 18-19.00
klubbmästerskap på skidor i elljusspåret

söndag 6 april
friluftsgudstjänst i samarrangemang med Gåxsjö församling

Övriga aktiviteter

lördagar 14.30 – 16.00 bad i Hammerdal

lördagar 17.00-18.00 är Utrikeshallen vår för diverse idrottsliga aktiviteter

tisdagar kl 19.30 Friskis o Svettis i gymnasalen Gåxsjö

alla dagar alla tider... är elljusspåret öppet...

Kerstin i hårdträning inför klubbmästerskapet

Gåxsjö IF 60-årsjubilerar

Den 12 februari 1943 samlades en grupp bybor till sammanträde för att bilda en idrottsförening i Gåxsjö. Detta står att läsa i en protokollsbok som undertecknad återfann vid städning i en gammal chiffonjé. Således firar föreningen i år 60 årsjubileum och det tänker vi uppmärksamma genom en:

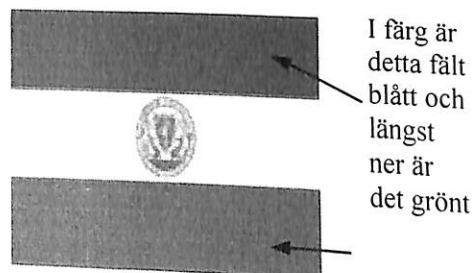
Inbjudan till Bygdegården lördagen den 15 februari kl 13:00.

Det blir pingisturnering för alla åldrar med ett nyinstiftat vandringpris tillverkat av Konstsmid Susanna Bäckström. Skidspåret har Ronne lovat hålla öppet. Lotter och fika ingår också på programmet. Kom och ät en korv, även om du inte tänker delta i turneringen!

60 år är en lång tid och det är många som genom årens lopp vandrat in och ut ur styrelsen för GIF. Jag planerar att läsa igenom protokollen och framgent delge er några milstolpar ur föreningens historia som i denna bok protokollförts fram till 1959 då Uno Andersson och Sven Olsson justerade sista sidan.

/Anna Svensson

Såg på TV-reklamen att Colgate försöker ta över tandkrämsmarknaden i Jämtland genom att göra en tandkräm i Jämtlands färger.

I färg är detta fält blått och längst ner är det grönt

I höstas skickade Maggan och Stefan över Bengt-Erik Perssons samlade jaktberättelser till mig. De har legat i säkert förvar i e-postlådan, utan att jag märkt det. Men nu har jag hittat mailet och tagit ut en berättelse om en älg. Håll tillgodo med den nu när ingen älgjakt pågår.

Thomas

Trädgårdsälgen

September började med en riktig brittsommarvärme. Vi satt en onsdag-kväll, jag och en kompis, och diskuterade hur vi bäst skulle förvalta det vackra vädret. Min kompis framkastade ett halvfallvarligt menat förslag "vi sticker till fjälls och fiskar!". Förslaget växte till ett beslut och vi kom överens om att åka iväg tidigt på fredagen.

Vi var båda ungarlar och arbetade på ackord med diverse skogsarbeten. Självt var jag för tillfället sysselsatt med röjning och hyggesrensning med "Moffa", inspektor för dåvarande Jämtlands skogsägareförening, som närmaste arbetsledare. På torsdagen packade vi det nödvändigaste och meddelade våra respektive chefer att vi skulle bli borta på fiske några dagar. Moffa hade inga invändningar utan önskade mig lycka till med fisket.

Tidigt på fredagsmorgonen lastade vi min motorcykel, en Panther 350 cc, med en rygg-säck på tanken och en fastbunden på bakskärm. Själva trängde vi ihop oss på det lilla utrymme som blev kvar mellan ryggsäckarna. Resan upp till Lakavattnet gick bra även om lösgruset på vägen mellan Storåbränna och Lakavattnet vållade en del styrproblem med den baktungt lastade motorcykeln. Vandringen upp till "våra" hägrande fiskevatten gick ovanligt lätt i den höga och klara luften. Fjäl-len i väster stod som etsade mot den klarblåa himmelen, fjällbjörkarna och myrarna hade börjat anta höstens brinnande färgprakt och det var förunderligt tyst. Det enda ljud som bröt tystnaden var en korps metalliska läte i riktning mot Stakafjället, men det ljudet var inte störande utan förstärkte enbart intrycket av total tystnad. Själva gick vi också tysta och bara njöt.

Förr i tiden...

Eva Fondland hittade en gammal ÖP från 1895 med bl.a. denna annons införd. Jämförande priser finns under artikeln.

ÖNSKAS KÖPA.

Tall- och Grankottar,

dugliga till fröklängning, uppköpas nu och tillsvidare mot kr. 3: 50 pr tunna för tall- och kr. 1: 50 pr tunna för grankottar fritt levererade Östersund.

Närmare meddelar Herr R. Undén i Östersund, hvilken och tillhandabäller tryckta upplysningar ang. kottarnas insamlande.

Kommissionärer antagas.

3338

Plocka kottar nu 2003

150 l kottar kan man idag få ca 150 kr för. Vill man istället köpa frö kostar 1,5 hekto mellan 300 och 1500 kronor, beroende på proveniens.

Ovanför Lillskalet mot Länsmansvattnet stötte vi på ripor i otaliga mängder. Jag har varken förr eller senare sett så stora och talrika flockar. Något fiske att tala om blev det inte. Tidpunkten och det vackra vädret gjorde fisken slö och huggovillig. (Vad jag minns så saknade vi också fiskekort och det kanske också bidrog till den dåliga fiskelyckan?)

På söndagen började vi hemfärden. Nedanför Lillskalet fiskade vi en stund i Småöring-tjärnarna innan vi tältade inför natten. Tältplatsen valde vi vid "Byxlöustjärnen". Det namnet begåvades tjärnen med först något år senare när en av mina svågrar lämnade sin byxa där. Trots ihärdiga varningar för ett lömskt bottenlöst dyhål så gick han ner sig till midjan i hålet. Den dyndränkta byxan hängdes upp i en gran där den lämnades som reserv för kommande tider. Byxan hängde i många år innan den av ålderdomssvaghet och tidens tand föll sönder i sina beståndsdelar. I gryningen vaknade vi av att vi frös. Natten hade varit ordentligt kall och rimfrostens täck-

te marken med skimrande silver-stänk. Vi planerade att gå till Haravattensån och fiska oss ner till Lakavattnet men kom på att det var första älgjaktsdagen. För att störa eventuella älgjägare så lite som möjligt beslöt vi därför att gå stigen över fjället ner till Lakavattnet. Vi såg inga jägare och inget djur överhuvudtaget under vandrigen mot Lakavattnet. I Lakavattnet var det också "dött" förutom en stor svart korp som ogenerat promenerade på bron hos Kristofferssons. Senare fick vi veta att korpen var tam.

Vi sparkade liv i motorcykeln och puttrade hem till byn dit vi anlände betydligt tidigare än vi räknat med. När jag öppnade dörren till mitt hem märkte jag att där rådde en ganska upphetsad stämning. Det var som sagt första älgjaktsdagen och alla vapenföra gubbar med älgvapen värt namnet hade dragit till skogs. Men inte alla älgar.

En granngubbe hade nyss ringt hem till oss och velat låna ett älgvapen för bakom ladugården hade han sett bakkdelen på en älg; "och det var den största älgbakdel som han någonsin sett!". Så kvickt han kunde hade gubben stultat in efter sin 12,7 men tyvärr inte hittat några patroner. Det enda han kunde finna var några ärggröna tomhylsor. Där stod gubben med ett obrukbart vapen och såg älggen försvinna till skogs och kanske var det bäst så, både för älggen och gubben.

Jag lyssnade till berättelsen med ett halvt öra för jag hade bråttom att ringa och komma iväg till Moffa i Hammerdal för att få ut min inestående lön. Vid telefonsamtalet meddelade Moffa att han skulle finnas på kontoret till tolv men inte längre. Vilde jag ha några pengar så måste jag således vara på kontoret senast vid den tiden. Snabbt riggade jag om och förskönade mitt utseende med att raka av en nästan veckogammal skäggstubb. Under den proceduren ringde telefonen. Efter några sekunder kom min mor inrusande och talade om att det var vår faster som hade ringt, det stod en älg-tjur i trädgårdslandet! En älg-tjur som verkade skadad på något vis.

Rakhyveln kastades i tvättstället och mina

helgdagsskor byttes mot de ännu fjällsura stövlarna. Ur vapensåpet hämtade jag en Mauser modell 96 och två laddramar trubbelmantel. Någon tid till justering av patronerna till mera effektiva älgskott gav jag mig inte. För att inte väcka någon uppmärksamhet sprang jag sjöstranden den knappa kilometern till min faster. När jag kom fram var hela "familjen" samlad på bron och alla pekade ivrigt mot trädgårdslandet. På ett ögonblick tryckte jag in en laddram i magasinet och matade in en patron i loppet. Laddramen flög i en båge ut i gruset där den landade med ett svagt klirrande. Något som jag i min upphetsning knappast lade märke till. Under laddningsmanövern kom älggen fram bakom lekstugan och fortsatte i sakta lunk ner mot sjön. Jag sprang fram några steg för att få stöd mot flaggstångs-foten. Språngmarschen och spänningen gjorde mig något darrhant så ett stöd bedömdes som nödvändigt. För att få stopp på älggen med en helmantel förstod jag att jag måste träffa halskotpelaren. Med viss svårighet lyckades jag få det darrande kornet ungefär mitt på halsen och tryckte av. Av skottet

blev älggen stående som en sågbock med alla benen vitt utspärrade. Snabbt rusade jag fram och sköt ett andra skott bakom älgens öra. Med en tung suck rasade älggen omkull, sparkade några gånger och blev sedan liggande stilla.

Någon kniv hade jag inte fått med mig och

bad därför familjen, som nu samlats runt mig, att fixa fram en kniv för att jag skulle kunna sticka älgen. Efter en stund fick jag i min hand en morakniv stor som ett mindre samurajsvärd och otroligt slö. Slö som en kniv lätt blir när den används som allroundverktyg. Med viss möda lyckades jag dock sticka älgen. Eftersom jag visste att jag skjutit med ett olovligt vapen så gömde jag det i lekstugan och plockade även upp tomhylsorna. Det enda spåret efter skjutandet som jag inte lyckades hitta var laddramen. Ingen av oss var kunniga i slakt eller styckning. Vi var därför tvungna att ringa till byns slaktare som prompt kom och hjälpte oss. När vi flådde älgen fick vi också reda på varför älgen hade betett sig så underligt. Älgen var påskjuten rakt bakifrån. Kulan hade snuddat lårens insida, gått snett in i buken och ut genom vommen strax bakom revbenen. (Skytten fick senare en kraftig reprimand av min far som var jaktledare.)

Nåväl, vi grovstyckade älgen och jag fick beröm för att jag stuckit älgen så bra. Vi såg också att mitt första skott hade gått igenom halsmuskeln strax ovanför halskotpelaren och tydligen "förlamat" älgen. Mitt andra skott hade gått rakt igenom hjärnan och varit omedelbart

dödande. Jag såg också något annat som jag dock höll tyst. I skogen, i skjutrikningen skymtade jag en för tillfället obebodd sommarstuga. Båda mina kulor hade ju gått igenom älgen och jag misstänkte att de kanske träffat stugan och där orsakat "svåra" skador på eventuella oersättliga föremål. Det var därför som jag, trots beröm, kände mig ganska betryckt när jag lämnade skottplatsen.

Under min frånvaro kom gubben med 12,7 an och hämtade älgen för jaktlagets räkning. På grund av omständigheterna ville vi inte protestera men nog tyckte vi att älgen borde ha tillfallit oss; min faster, slaktaren och undertecknad. (Trädgården ingick ju knappast i jaktvårdsområdet.)

Slutet blev dock gott: vi fick några väl tilltagna köttbitar. Trofén, som spikades upp på fåbodstugan som minne, har i många år tjänstgjort som boplats åt sädesärlorna, den är numera hårt märkt men lika populär. Och det bästa av allt, från sportstugeägaren kom det inte in någon anmälan om något ligistdåd.

Du hittar mer om jakt på Gåxsjöes hemsida www.gaxsjo.nu

Efterlysning!!

Dockorna på dagis i Gåxsjö behöver nya kläder.

Finns det någon som har små babykläder att skänka oss?

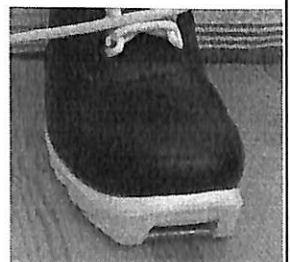
Personalen

Tel 40124

Adress: Gåxsjö 300
830 70 Hammerdal

Skidskor?

Skid-VM närmar sig och Jonas Jonsson i Sikås står utan skidskor. Finns det någon som har ett par till försäljning, i storlek 34-35 med bindning som på bilden?

Ring Camilla och Robert tel 0644-20075

Filmer på Gåxsjö Bio under februari-mars 2003

16/2 kl 19.00
Die Another Day

2/3 kl 19.00
Mitt stora feta grekiska bröllop

16/3 kl 19.00
Skattkamarplaneten

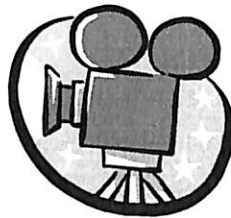

30/3 kl 18.00
Sagan om de två tornen

Läs mer om filmerna på www.gaxsjo.nu
Där finns sportlovsfilmerna också!

Biotoppen 14/2 på www.filmsajt.se

1. 8 Mile
2. Sagan om de två tornen
3. Mitt stora feta grekiska bröllop
4. Grabben i graven bredvid
5. Gangs of New York
6. Die Another Day
7. Skattkamarplaneten

K	Å	N	G	R	O	N	Ä	T		Å	L
E	D	E	R		L	U	R	A	N	D	E
M	E	D	A	L	J		A	L	A	R	
	R	Å	D		E	L	D	S	T	A	D
A	L	T		E	F	S		P	E	R	U
V	Å	G	I	G	A		A	R			M
S	T	Å	L	E	T		R	Å	S	O	P
E	N	E		N		A	N	K	A		A
	I	N	E	S		N	O	E	L		
A	N	D	A	K	T	S	S	T	U	N	D
E	G	E	N	A	R	T			T	O	R
G		T		P		Å	T	A		T	A

Lösningen skall vara redaktionen tillhanda senast den **15 april**. Skicka den till Lisa Lindholm Sandberg, Gåxsjö 155, 830 70 Hamnerdal, eller lägg den i TiS-lådan vid skolan. Den först dragna rätta lösningen vinner en trisslott. Internetlösare skickar till t.sandberg@telia.com

Lösningen till förra krysset.

Vi gratulerar Kurt Pålsson, Kakuåsen, till en trisslott.

1	2	3	4		5	6	7		8	9	10
11					12				13		
14							15				
16					17				18		
		19					20	21			
		22			23	24					25
26	27		28	29					30		
31		32					33	34		35	
36				37		38					
				39						40	
41	42		43			44		45			
	46				Nirak	47					

Vågrätt

1. Jämtfågel
8. Pojke
11. Väst
12. Skäggiga
14. Spottar
15. Galningar
16. Man utan t
17. Korsning
18. Lågländ
19. Bränsle
20. Fortida rike
22. Tryggve Lie
23. Finnkvinna
26. Silver
28. Ått med von
30. Samsa
31. Har leveropen
33. Einsteinium
35. Obekant person
36. Preposition
37. Lavin
39. Eftertraktat resultat
40. Uppslagsverk
41. Kan man ha poängen
44. Vinkade bakfram
46. Sagovåsen
47. Gammal bokklubb

Lodrätt

1. Årsöversikt
2. Svedelid
3. Knyts
4. Minnesteckning
5. Jämtländsk by
6. Snurrig
7. Bra att ha vid torra
8. Försvunna
9. Bonden
10. Riktning
13. Hårt slag
21. Smila
24. Mitt i sked
25. Den döljs i riset
27. Kan heta Gunhild
29. Smyger
32. Nils bland kamrater
34. Hörs måsar
38. Börjar ögonblick
42. Samlar idrottande
43. Bildtidning
45. Lövträd med krattor

Lösngen har skickats in av: _____